

communi calculum suum addunt, nonnunquam vero animas statim a discessu suo a corporibus loca sibi debita adire contendunt.

*Orationes
pro defun-
ctis sunt
frustra-
neae.*

§. 8. Eo ipso vero, quod demortui statim a primo momento obitus sui ad loca sibi debita vel in coelum, vel in infernum contendunt, *orationes pro defunctis* vel saluatis vel damnatis plane *frustraneas* esse, recte concluditur. *Probat*ur amplius

- I. *A deficiente praecepto.* In rebus enim religionis citra expressum verbum nihil faciendum est. Est autem res ab oculis et intellectu humano prorsus remota, scire, *an sancti sint inuocandi, et utrum preces nostras audiant?*
- II. *A deficiente in scriptura exemplo.* Neque enim vllum vel ad speciem proferri potest siue ex V. siue ex N. T.
- III. *A scripturae interdicto.* Cum enim epulo, Luc. XVI, 24. pro fratribus suis oraret, item pro se peteret poenae mitigationem, proque ea Abrahamum, ut intercederet, rogaret, simpliciter vtrumque negatum fuit.
- IV. *Ex deficiente orationis fine.* Nec enim saluati opus habent, ut quicquam iis, aliis petentibus, accrescat, nec damnati ex damnatione eripi possunt.

Cont. Pontif. errorem, orandum esse pro mortuis.

§. 9. Pontificii hanc orationem vehementer commendant, falsa nixi hypothesis, ac si pleraeque post mortem animae in purgatorio existant, atque per preces inde liberari possint. *Probant*

I. *Exem-*